

OPRZYKRZYĆ SIĘ (5) *vb pf*

Zawsze sie.

o jasne.

fut 3 sg oprzykrzy sie (1). ◇ praet 1 sg m -m oprzykrzył sie (1). f -m oprzykrzyła sie (1). ◇ ◇ 3 pl subst oprzykrzyły sie (1). ◇ con 3 pl m pers by oprzykrzeli sie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

*Stać się przykrym, obrzydzić się [komu] (5) : Ale ieliby ón ná łobie pracą miał nieść/ y tobie pożytek czynić/ á ty nań bączności nie maź/ ieno go ná obiethnicach chowafz/ bárzo mu łye prędko to gołpodárłstwo oprzykrzy *Strum Q4v.**

*oprzykrzyć się o co (1): pifał [Luter] do niego [do cesarza] áby go bronił (niemáiąc łie ku inemu komu wćiec) od przelládowiec/ ktorým łie oprzykrzył o prawdę bożą/ ktorą iawnie káżdemu powiádam *BielKron 195v.**

*oprzykrzyć się czym (2): [Cyganie] włoczą łie [...] po włzytkich kráinách łwiátá/ niedługo ná mieyłcu thrwáiąc/ áby łie kradzieżą bárzo iednym nieoprzykrzeli *BielKron 262; BielSat G2.**

*Szereg: »nie podobać się i oprzykrzyć« (1): thák iż go ledwe Anyoł vkrocił powiedáiąc/ iż tho łády Páńłkie/ iż dáley z nim łzedł/ bo mu łie iuż bárzo ony łády nie podobály y oprzykrzyły. *RejZwierc 175.**

Synonimy: obrzydzić się, ohydzić się, omierzić się.

Formacje współrdzenne cf PRZYKRZYĆ.